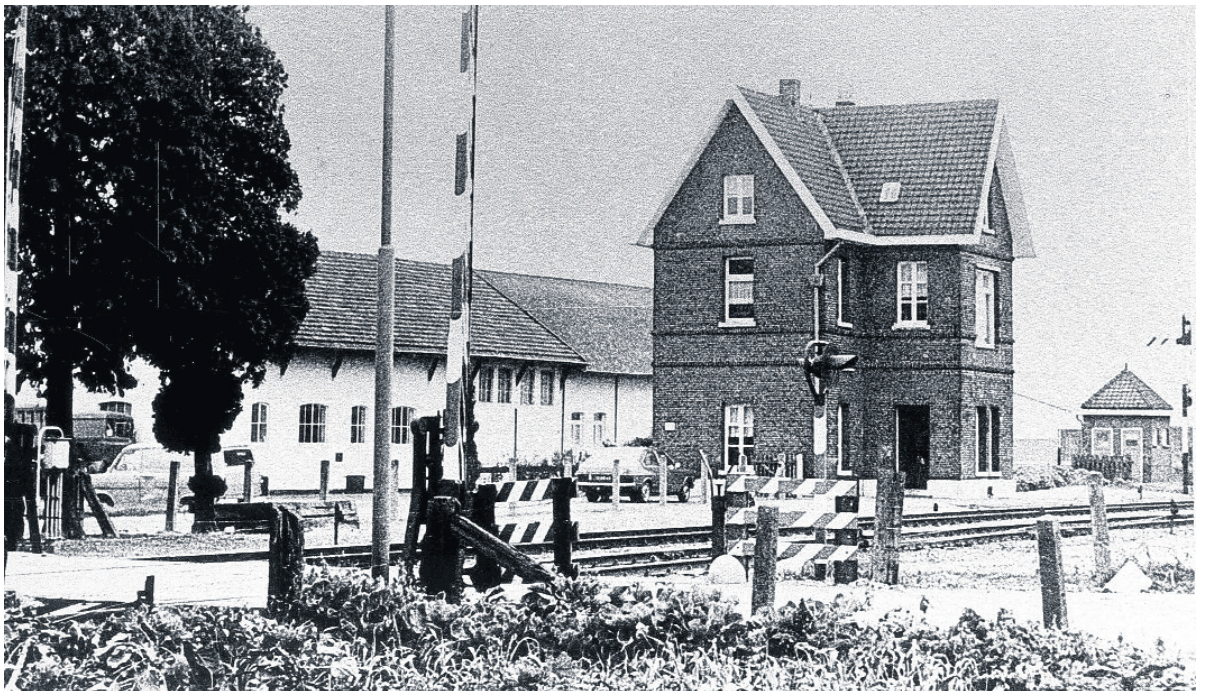

Pastoor Jean Mulkens van Limmel (deel 1)

Van de vele pastoors die in Limmel hebben gewerkt, is pastoor Mulkens misschien wel de bekendste. Niet alleen door zijn jarenlange verbondenheid met Limmel maar ook door de manier waarop hij met mensen omging. Zijn vriendelijkheid en zijn niet aflatende inzet voor de parochie zal bij velen nog lang in herinnering blijven.

Jean Mulkens werd op 8 februari 1915 in Gronsveld geboren. Zijn vader, Julianus Mulkens, was Maastrichtenaar van geboorte, maar vertrok naar Geleen. Daar leerde hij zijn latere vrouw Maria Leunissen kennen. Na hun huwelijk werd Julianus als spoorwegbeambte overgeplaatst naar Gronsveld. Jean had nog een oudere en een jongere zus.

Na de lagere school in Gronsveld bezocht Jean het gymnasium aan het Henric van Veldekecollege in Maastricht. Iedere dag ging hij met de trein naar Maastricht en vervolgens te voet naar het 'Veldeke' in het Villapark. Na zijn eindexamen in 1933 ging hij als volontair bij de gemeente Amby werken. Vanaf 1934 studeerde hij theologie in Rolduc en vervolgens aan het Groot Seminarie in Roermond. Op 9 maart 1940 werd hij door de

Het voormalige station van Gronsveld was het geboortehuis van Jean Mulkens.

bisschop, Mgr. Lemmens, tot priester gewijd, samen met Hein Lochtman, die daarna kapelaan in Limmel werd. Met Pasen 1940 was er groot feest in Gronsveld, want Jean deed toen zijn eerste mis in de Sint-Martinuskerk. Met harmonie

en schutterij werd hij thuis afgehaald.

Sittard

Het was al volop oorlog, toen Jean zijn eerste benoeming kreeg. Op 1 oktober 1940 werd hij kapelaan van de Sint-Michaëlsparochie in Sittard. Een priester in oorlogstijd had het niet altijd makkelijk, zeker als hij ook nog jong was. Altijd was er wel ergens leed te verwerken en vooral Sittard, vanwege zijn ligging bij de Duitse grens, had veel te lijden van het oorlogsgeweld. Persoonlijk ondervond de kersverse kapelaan ook praktische hinder van de oorlog, want de kapelanie werd door de bezetter gevorderd ten behoeve van 'uitgebombardeerde' Duitsers. Jean kreeg zijn eten bij de overburen, de zusters ursulinen, waar hij godsdienstles gaf. Ook bij slager Kleijnen in de Brandstraat ging hij eten en waste zelfs mee af.

Aan deze periode hield de jonge kapelaan een vriend over. In de laatste oorlogsmaanden lag in een noodziekenhuis het negenjarige jongetje Theo van Birgelen. Deze stond op het punt om op transport gezet te worden naar een krijgsgevangenkamp. In het ziekenhuis werkte ene Mathieu Vroomans en op een dag zei Jean tegen hem: "Wil je iets goeds doen? Ontferm je dan over dat Duitse jongetje." Mathieu volgde de raad op en nam de jongen mee naar huis. Na de oorlog kon de kleine Theo met zijn ouders in Duitsland worden herenigd.

Sittard had in die dagen twee voetbalclubs, die als felle kempfanen tegenover elkaar

stonden: de Sittardse Boys en V.V.S. Voetballiefhebber. Mulkens wilde niet voor één van de beide clubs kiezen. Daarom droeg hij de speldjes van beide clubs op de revers van zijn jas, één aan de voorkant en het andere aan de achterkant, al naar gelang wie hij bezocht.

Wittevrouwenveld

Op 1 oktober 1952 werd Jean benoemd tot kapelaan van de parochie O.L. Vrouw van Lourdes in het Wittevrouwenveld. De pastoor in die periode was Jos Colaris. Voor Limmel geen onbekende, want van 1939 tot 1950 was hij daar pastoor geweest. Naast Jean waren in het Wittevrouwenveld nog drie kapelaans werkzaam. In

de parochie was veel pastoraal werk te verzetten onder de ruim 9.000 inwoners. Ook zette hij zich in voor het jeugdwerk, onder andere werkende jongeren en verkennerij, en hij was bestuurslid van de Mariacongregatie. In 1955 nam hij met het 'Maagdenkoor', waarvan hij de grote inspirator was, deel aan de Heiligdomsvaart. Op 1 oktober 1955 volgde zijn benoeming tot kapelaan in de Sint-Servaaskerk. Bij zijn afscheid van het Wittevrouwenveld werd nog eens speciaal gerefereerd aan zijn 'Limburgse humor'.

Sint-Servaasparochie

U las al dat Jean van voetbal hield. Van deze liefde getuigde

hij ook in de Sint-Servaasparochie. Op een dag, toen hij de kerk uitkwam, waren enkele jongens buiten aan het voetballen. Aangezien door het spel, liep hij hun kant uit. De jongens wisten wel dat de kapelaan van voetbal hield en speelden hem de bal toe. De kapelaan dacht 'waarom niet' en gaf de bal een flinke trap. Helaas, even verderop sneuvelde een ruit. Toen de gedupeerde bewoner naar buiten stormde, was er niemand meer te bekennen. Of dit muisje nog een staartje heeft gehad, weten we niet. Dat is misschien maar goed ook...

Wordt vervolgd

Jo Boetsen

De O.L.-Vrouw-van-Lourdeskerk in het Wittevrouwenveld, 1947.

Binnenkort in de boekhandel

Een selectie uit de sprokkels, die vanaf 1992 in de Maaspost zijn verschenen:

Groot Verhalenboek van Maastricht

Sprokkels uit het archief

Walburg Pers / Regionaal Historisch Centrum Limburg, 50 sprokkels in 244 pagina's, rijk geïllustreerd

historisch centrum limburg

De Sint-Michaëlskerk in Sittard.

Foto: Collectie SHL.

Archiefsprokkels

De vaste rubriek 'Archiefsprokkels' wordt verzorgd door medewerkers van het Historisch Centrum Limburg. Elke twee weken een hele pagina met een nieuw verhaal, opgediept uit de archieven van Maastricht. Eerder verschenen sprokkels kunt u nog eens nalezen op

www.rhcl.nl. Historisch Centrum Limburg, Sint Pieterstraat 7, 6211 JM Maastricht, tel. 043 - 328 55 00, info@rhcl.nl